

in één bouwperiode opgetrokken haaks op elkaar staande vleugels op, uitwendig groot $7,1 \times 15,9$ m, respectievelijk $7,1 \times 7,9$ m. De grootste vleugel, die oost-west georiënteerd is, bestaat uit een zaal. Tegen de oostgevel zijn twee muren in verband met deze vleugel opgetrokken, die onderling niet verbonden zijn en slechts geïnterpreteerd kunnen worden als de aanzet van een tamelijk monumentale trap, te bestijgen vanaf de noordzijde, toegang gevend tot de eerste verdieping in het midden van de oostgevel. Het geheel is opgetrokken van primair gebruikte baksteen, groot $6,8/7 \times 14 \times 28,5/29,7$ cm. Dit steenformaat lijkt wat groot voor het derde kwart van de 14de eeuw en men krijgt sterk de indruk, dat de Orde in een bestaand gebouw is getrokken, dat in de zuidwesthoek van een terrein lag. Evenwijdig aan de zuidgevel loopt een gracht; aan de noordzijde ligt een groot voorterrein, dat zich nog minstens twintig meter voorbij de eindgevel van de korte vleugel uitstrekt. Op deze hof komt ook de toegang uit tot de begane grond verdieping van de zuidvleugel. Onder de fundering van de trap bevinden zich mestlagen met 13de-eeuwse scherven en over het gehele terrein liggen pingsdorfscherven.

Tegen de zuidgevel, dwars door de oude gracht is een zijvleugel opgetrokken, gefundeerd op spaarbogen, van baksteen groot $4,1/5,5 \times 9,2/10 \times 21/23$ cm; terwijl in de hoek tegen de trap beerputten aangelegd zijn, die lozen op het oude grachtje, van baksteen $4,6 \times 12 \times 24$ cm respectievelijk $5,5/6 \times 11/11,5 \times 23$ cm. Deze beerputten kunnen nog uit het laatste kwart van de 14de eeuw dateren, de vleugel uit het eerste of tweede kwart van de 15de eeuw.

In de hoek tussen de beide oudste vleugels is een traptoren gebouwd op het oude muurwerk, waarbij aan weerszijden korte sliepen dicht bij elkaar in de grond zijn gedreven; het opgaande werk was hier geheel verdwenen, slechts sloopmateriaal van de toren was hier aanwezig. De bouw van deze toren en een tweede tegen de zuidgevel van het gebouw, die echter geheel verdwenen is, houdt mogelijk verband met de verhoging van het bestaande gebouw met een verdieping. De uitbreiding van het oorspronkelijke gebouw naar het westen viel niet te onderzoeken, daar zich hier de tuin van een villa bevindt. Het grote vrijstaande gebouw op de tekening van Potter blijkt een schuur geweest te zijn, waarvan de langswanden van secundair verwerkte baksteen (XIII) zijn opge-